

בש"פ 3211/19 - מדינת ישראל נגד תלעת אל כמלאת

בבית המשפט העליון

בש"פ 3211/19

לפני: כבוד השופט א' שטיין

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: תלעת אל כמלאת

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד עודד ציון

בשם המשיב: עו"ד שמואל פלישמן

החלטה

1. לפניי בקשה שניה להארכת מעצרו של המשיב מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סד רהדין הפלילי (סמכויותאכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). המבקשת מבקשת כי אאריך את מעצרו של המשיב החל מיום 28.5.2019 בתשעים ימים או עד למתן פסק-דין בת"פ 56438-05-18, אשר מתנהל בבית המשפט המחוזי תל אביב-יפו (להלן: ההליך העיקרי), לפי המוקדם.

2. בגדרי ההליך העיקרי, הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לוהריגה והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, עבירות לפי סעיפים 298 ו-275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. המשיב כפר בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום, והתיק נמצא כעת בשלב ההוכחות.

3. המשיב מתנגד לבקשה. לטענתו, בשל חלוף הזמן ובשל הציפייה שההליך העיקרי יימשך עוד חודשים, מן הראוי למצוא עבורו חלופת מעצר בדמות מעצר תחת פיקוח אלקטרוני.

4. אין בידי להסכים להצעה זו. המשיב מואשם (בין היתר) במעשה הריגה ברוטלי: לפי עובדות כתב האישום - המאומתות בראיות לכאורה - הוא שיסף את גרונו של המנוח באמצעות בקבוק שבור, דבר שהביא למותו. מעשיו אלו של המשיב מלמדים על מסוכנותו הגבוהה - מסוכנות שמעצר עד תום ההליכים בא לאיין, כאמור בסעיף 21(א)(1)(ג) לחוק המעצרים. סעיף 62(ב) לחוק קובע במפורש כי "סוג העבירה, מורכבותו של התיק או ריבוי [...] עדים" מהווים שיקול אשר תומך בהארכת מעצר אשר חצה את קו הגבול של תשעה חודשים לתקופה שלא תעלה על תשעים ימים בכל פעם.

5. במהלך הדיון בערר התברר כי המבקשת מתכוונת להגיש לבית משפט זה בקשות נוספות לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. הדברים מובנים בשעה שאין לדעת אימתי ההליך העיקרי יבוא לסימו. ככל שתוגשנה בקשות אלו, בטוחני שבית משפט זה יידע להפעיל את הכללים אשר מנחים אותו בכגון דא. מובן מאליו הוא, כי להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק יש גבול, וכי בשלב מסוים יתעורר הצורך בבחינת חלופות למעצר מאחורי סורג ובריח. כאשר נקודת האיזון בין צרכי ההליך הפלילי, מחד גיסא, לבין ההגנה על חירות המשיב תחת חזקת החפות, מאידך גיסא, תוסט לכיוון שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, כך ייעשה.

6. ואולם, נקודת איזון זו טרם הוסטה, במיוחד בהתחשב בכך שמדובר בהארכת מעצר שניה בלבד, ובכך שהדיון בתיק העיקרי מתקדם באופן משביע רצון.

7. בנסיבות אלו לא נותר לי אלא לקבל את בקשת המדינה.

8. אני מורה אפוא על הארכת מעצרו של המשיב כמבוקש לעיל.

ניתנה היום, י"ז באייר התשע"ט (22.5.2019).

ש ו פ ט